Cena nr. 80 mk.

Rok III Dnia 15 marca 1922. Nr. 5—6

RYBAK POLSKI

Założony przez Mieczysława Kaczanowskiego.

Wychodzi dwa razy na miesiąc.

Organ oficjalny Towarzystwa Rybackiego na Województwo Poznańskie Centralnego Towarzystwa Rybaków Lądowych w Województwie Pomorskiem Towarzystwa Rybackiego Wód Kujawsko-Kaliskich w Włocławku - Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Nowym Sączu - Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Gorlicach - Związku Rybaków w Województwie Pomorskiem i Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Jaśle.

Redaktor: Włodzimierz Kulmatycki.

Adres Redakcji i Administracji: Poznań-Wilda, ulica Langiewicza 8 III piętro.
Redakcja otwarta od 2-iej do 3-iej godziny popołudniu w dni powszednie.

Prenumerata rocz. z przesyłką wynosi 1000 mk., Półroczn. 500 mk., kwart. 250 mk., Członk. Tow. Ryb. na Woj. Pozn. otrzymują „Ryb. Polsk.“ bezpłatnie. Członk. Centr. Tow. Ryb. Pomor. płacą roczn. 800 mk. półroczn. 400 mk. kwart 200 mk.

O sieciach używanych w rybołóstwie jeziorowem

W jednym z poprzednich numerów „Rybaka Polskiego“ poruszyłem kwestję rodzajów różnych narzędzi rybackich, które sporządza się z „sieci“. Wskazując na liczne nieporozumienia, jakie niejednokrotnie zachodzą na temat wielkości oczek w sieciach używanych dla poszczególnych narzędzi, pozwolę sobie tu przytoczyć rozmiary te dla poszczególnych rodzajów przyrządów, które uważam za jedynie dopuszczalne w racjonalnem gospodarstwie jeziorowem. Podając te rozmiary oczek opieram się głównie na własnej praktyce oraz na doświadczeniu innych rybaków zawodowców.

I tak: 1) Włok, czyli klępa, powinien mieć oczka o 25 mm. 2) Przywłoka, do 50 sążni długa, może mieć połowę skrzydeł (bliżej matni) o okach 25 mm., drugą połowę 30 mm; matnia nie może mieć gęściejszych oczek jak 25 mm. 3) Przywłoka, długa 50 do 100 sążni, nie powinna mieć skrzydeł gęściejszych jak 30 mm.; matnia podobnie jak w przywłoce 50 sążniowej, 25 mm. oka. 4) Niewód, 100 do 200, sążni długi, ma skrzydła bliżej matni (do połowy) o okach 30 mm., druga połowa, oka 35 mm., a przy końcach nawet niekiedy 40 mm; oka matni 25 mm., jeżeli matnia posiada „serce“ wówczas to również nie powinno mieć oczek mniejszych jak 25 mm. 5) Więciorki, liczące do 45 ok, mają rozmiar 25 mm., o większej ilości ok rozmiar 30 mm., a nawet i więcej. 6) Skrzydlaki: pierwsze dwie „obrączki“ oka o 30 mm.,

drugie, „serce“ oraz „skrzydełka“ 25 mm. 7) Słępy: oka nie mniejsze jak 27 mm. 8) Wątony: oka nie mniejsze jak 35 mm. 9) Wątony pływające: oka nie mniejsze jak 60 mm. 10) Przywłoka do objazdów zabrzeżnych zarośli nie powinna być gęstsza jak 35 mm., a matnia i „serce“ 28 mm. 11) Skrzydlaki do połowu węgorza mają oka 23 mm., skrzydła 25 mm.

Podając tych kilka ogólnych norm dla sieci, muszę zaznaczyć, iż pewne jeziora np. sandaczowe, węgorzowe, sielawkowe czy też wybitnie uklejowe (o ile te ostatnie nie nadają się jednak do hodowli sandacza), wymagają sieci o innych rozmiarach ók.

Jeśli w jeziorze posiada się sielawki, wówczas można, nie dłużej jak przez 4 tygodnie w roku, odławiać takie jezioro gęstą siecią: i to w matni oka powinny mieć 20 mm„ na skrzydłach 22 mm.

W jeziorach wybitnie uklejowych, gdzie nie można zaprowadzać gospodarstwa sandaczowego, można, nie dłużej jednak jak przez 10 dni w roku, pracować siecią o matni 15 mm., a skrzydłach 18 mm.

W jeziorach węgorzowych, koniecznem jest dla otrzymania przynęty do zakładania na haczyki węgorzowe („wędy“), więc: ukleja, kiełbia lub piskorza, połów sieciami o oczkach 10 do 13 mm. Sieć taka dla jezior głębokich do 10 sążni, nie może przekraczać wysokości 5 sążni, a skrzydła nie mogą być dłuższe ponad 20 sążni. W jeziorach płytszych jak 10 sążni wielkość sieci tej musi być zniżona do połowy.

Jeżeli na jeziorze się pracuje „na przestawę“, w takim razie „przestawa“ musi być z sieci grubszej np. przy bawełnicy Nr. $^{30}/_{28}$, przy konopiach Nr. $^{8}/_{2}$; oka nie mogą być powyżej 25 mm. W „przestawach“ bowiem z cieńszych i rzadszych sieci wielka ilość ryb zaplątuje się w sieci, i tkwiąc tam, dusi się. Przy sieciach grubszych i do tego jeszcze smolonych ryba nie wplątuje się w oka, lecz jak od ściany odbija się.

Podając tych kilka praktycznych wskazówek byłbym rad niezmiernie, gdyby znalazły one zastosowanie i w uwzględnienie w naszych kontraktach rybnych, szczególnie przy dzierżawach państwowych. Sądzę, że odbiłoby się to bardzo dobrze na sposobie prowadzenia gospodarki na naszych jeziorach.

Leonard Dreczkowski.



Przegląd piśmiennictwa.

L. J. Meylert: **„Słów kilka z gospodarki rybnikowej“.** — Gazeta Rolnicza nr. 1 z roku 1922. Pod powyższym tytułem zamieściłem w 3 numerze „Rybaka Polskiego“ z roku bieżącego relację o artykule p. L. J. Meylerta, w który wkradło się kilka błędów, doprowadzających do wysnucia wniosków, uchybiających racjonalności rybnego gospodarstwa w Żerominie. Ponieważ, przez niedopatrzenie, wyrządziłem mimowoli krzywdę autorowi wspomnianego artykułu p. L. J. Meylertowi, śpieszę mój błąd naprawić.

W części, w której usiłowałem przeprowadzić analizę wyników żywienia łubinem w Żerominie, oparłem się na fałszywych przesłankach i dlatego wysnułem wniosek, jakoby w Żerominie zużywano 7.6 kg. łubinu na produkcję 1 kg. mięsa karpiowego. Przemieniając 320 2. łubinu na funty nowopolskie, podałem wskutek fatalnego „djablika arytmetycznego“ liczbę 166.400 ft. a nie jak być powinno 70.080 ft. Następstwem tego jest szereg dalszych nieścisłości.

Ogólna produkcja stawów żeromińskich wynosiła 31.919 ft. z czego odpada na narybek 1.200 ft., którego nie należy brać pod uwagę gdyż nie żywiono go sztucznie. Pozostaje zatem 30.719 ft. kroczków i ryby kupieckiej, wyprodukowanych na 53 morgach. Ponieważ autor nie podał w swej notatce, jak wysoko oszacował przyrost naturalny stawów, trudnem jest wyliczenie wykładnika wydajności łubinu, gdyż operujemy jednem równaniem o dwu niewiadomych. 1) przyrostem naturalnym 2) wykładnikiem wydajności. Przyjąwszy, że stawy żeromińskie miały + 6000 ft. przyrostu opartego na karmie naturalnej, dojdziemy do wniosku, że wykładnik wydajności łubinem wyniósł + 4. Szacowanie to jednak już dość problematyczne; w każdy razie wykładnik nie był 7·6! lecz był znacznie i to znacznie mniejszym, dowodząc, że w Żerominie sztuczne karmienie było jak najintensywniej prowadzone, i dało dla tego takie dobre wyniki, że równocześnie starano się o rozmnożenie karmy naturalnej, przez zastosowanie różnych środków dążących do podniesienia ilości planktonu i fauny przybrzeżnej.

Ponieważ w trzecim numerze „Rybaka Polskiego“ oparłem swe dalsze wnioski na błędnych przesłankach, więc zrozumiałem, że i one muszą być błędne, wobec czego ich tu już nie prostuję, gdyż odpadają one automatycznie.

W. Kulmatycki.

Szczegółowy program teoretycznej części kursów rybackich w czasie od 25 do 30 marca 1922 r. w Bydgoszczy (w sali Państwowej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego. ul. Konarskiego 1.)

Godzina	25. III. (sobota)	26. III. (niedziela)	27. III. (poniedziałek)	28. III. (wtorek)
$9 — 9^{40}$	Fizjografja wód polskich Łabendziński.	Chemja wód słodkich. Duchowicz.	Gospodarstwo karpiowe I. Kossowski.	Choroby ryb I. Schechtel.
$9^{50} — 10^{30}$	Fizjografja rybacka ziem polskich Kulmatycki.	Roślinność makroskopowa naszych wód Tomkiewicz.	Gospodarstwo karpiowe II. Kossowski.	Choroby ryb II. Schechtel
$10^{40}—11^{20}$	Anatomja i systematyka ryb I. Simm.	Techniczne urządzenie stawów I. Kossowski.	Gospodarstwo karpiowe III. Kossowski.	Zastososowanie sztucznego zimna w ryb. Sokołowski.
$11^{30}—12^{10}$	Anatomja i systematyka ryb II. Simm.	Techniczne urządzenie stawów II. Kossowski.	O gospodarstwie w Osieku Rudziński.	Zarys gospodarstwa jeziorowego. Schechtel.
12^{20} — 1.	Rola państwa w krzewieniu wiedzy rybackiej Borowik.	Gospodarstwo pstrągowe I. Kornaszewski	Nawożenie wód. Kulmatycki	Zagospodarowanie wód górskich pstrąg. Schechtel.
$3^{30} — 4^{10}$	Ochrona przyrody a rybactwo Kulesza.	Gospodarstwo pstrągowe II. Kornaszewski.	Społeczno gospodarcze znaczenie ustaw ryb. Danielecki.	Zanieczyszczenie wód bieżących Schechtel.
$4^{20} — 5^{00}$	Fizjologja ryb. Borowik.	Owady jako szkodniki w rybołóstwie Ruszkowski.	Ustawy rybackie w Polsce. Danielecki.	Przemiana materji w wodzie Bassalik
$5^{10} — 5^{50}$	Phytoplankton Kulesza.	Gospodarstwo pstrągowe III. Kornaszewski	Zużytkowanie ścieków miejskich. Kulmatycki.	Rak i jego hodowla. Schechtel.
$6 — 6^{40}$	Zooplankton Simm.	Z praktyki gospodarstwa jeziorowego Dreczkowski.	Zagospodarowanie stawów włościańskich Kulmatycki.	Handel rybami w Polsce Szpaderski.

Wydzierżawienie rybołóstwa

w drodze piśmiennych ofert.

Nadleśnictwo państw. Czeszewo p. Orzechowo wydzierżawi rybołóstwo oraz użytkowanie szuwarów, trzciny z jeziora **„Baba“**, obszaru 3.99 ha, położonego w lesie Jezierce pod Pobiedziskami pow. Poznański wschód na lat 12, od 1. 4. 22. do 31. 3. 34.

Piśmienne oferty z napisem na kopercie **„Submisja na rybołóstwo“** należy przesłać w zapieczętowanych kopertach **do 24-go marca b. r. godziny 11 przed poł.** do nadleśnictwa Czeszewo p. Orzechowo, otwarcie ofert nastąpi w tym dniu o godz. 12 w poł. w biurze nadleśnictwa.

W ofercie należy podać wysokość rocznego czynszu w ilościach kg. ryb szarych wyborowych z 1 ha powierzchni jeziora, oraz oświadczenie, że oferent zgadza się na warunki dzierżawne, które można przejrzeć w biurze nadleśnictwa.

Cena ryby ustanowioną będzie każdego 1-go grudnia przez dyrekcję lasów państw. w Poznaniu.

Zatwierdzenie ofert zastrzega sobie Dyrekcja lasów państw. w Poznaniu.

NADLEŚNICZY.

Województwo Pomorskie

Państwowe Nadleśnictwo Warlubie, pow. Świelki

Wydzierżawienie rybołóstwa

W czwartek, dnia 23 marca 1922 r. o godz. 11-ej przed południem odbędzie się w kancelarji Nadleśnictwa Warlubie submisja na wydzierżawienie prawa rybołóstwa w następujących jeziorach na lat 12 i to od 1 stycznia 1922 do 31 grudnia 1933 r.

Jezioro Radoobierz 166,977 ha, Rumacz 12,511 ha, Mątasek 39,373 ha. Przypadek (Fallersee) 1,787 ha.

Pisemne oferty z napisem na kopercie: „Submisja na jeziora" należy przesłać w zapieczętowanych kopertach przed terminem submisji z wyraźnem potwierdzeniem, że oferent zgadza się na warunki dzierżawne, które można przejrzeć w kancelarji Nadleśnictwa Warlubie.

Wysokość rocznego czynszu dzierżawnego, należy oznaczyć w ilości funtów szczupaka konsumcyjnego z każdego hektara powierzchni jeziora.

Jako cenę ryby przyjmuje się 70% przeciętnej ceny rynkowej notowanej przez Magistrat miasta Torunia lub inne władze dla rynku toruńskiego.

Zatwierdzcnie oferty zastrzega sobie Pomorski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Lasów Państwowych) w Toruniu bez względu na wysokość nadaży.

Nadleśniczy.

W środę dnia 12 kwietnia 1922 o godzinie 15 odbędzie się w kancelarji

Państwowego Nadleśnictwa

Trzebciny

p. Łążek, powiat Świecki, Pomorze,

powtórna submisja na wydzierżawienie prawa rybołóstwa w jeziorze

Okonińskiem

113.832 ha lat 12 i to od 1 stycznia 1922 do 31 grudnia 1933 r.

Pisemne oferty z napisem na kopercie „submisja na jezioro" należy przesłać w zapieczętowanych kopertach przed terminem submisji z wyraźnem oświadczeniem, że zgłaszający się zgadza na warunki dzierżawne, które można przejrzeć w kancelarji Nadleśnictwa.

Wysokość rocznego czynszu dzierżawnego należy oznaczyć w ilości funtów szczupaka konsumcyjnego z każdego hektara powierzchni jeziora.

Cenę ryby wielkości 2 na funt oznaczona będzie przez Pomorski Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Lasów Państwowych, wedle normy oznaczonej w warunkach licytacyjnych.

Zatwierdzenie oferty zastrzega sobie Pomorski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Lasów Państwowych) w Toruniu bez względu na wysokość nadaży.

Nadleśniczy.

W ogłoszeniu Państwowego Nadleśnictwa Drawsko (powiat Czarnkowski) w 4 numerze „Rybaka Polskiego“ zamieszczono mylnie w nagłówku „Województwo Pomorskie“, a nie, jak być powinno: **„Województwo Poznańskie“**, oraz w zdaniu „cena ryby itd. oznaczona będzie przez Pomorski Urząd Wojewódzki itd.“ powinno być **„Poznański Urząd Wojewódzki“**, co niniejszem prostuje się.